

Sygn. akt V Ca 633/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Zbigniew Podedworny

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2019 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. K.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

z dnia 18 maja 2018 r., sygn. akt II C 8025/17

oddala apelację.

Sygn. akt V Ca 633/19

UZASADNIENIE

D. K. w dniu 14 lipca 2016 r. wniosła o zasądzenie od (...) sp. z o.o. w W. kwoty 400 € z odsetkami ustawowymi od 28 lipca 2015 r. do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów wg norm przepisanych. W uzasadnieniu podniesiono, że powódka na podstawie umowy o świadczenie usług turystycznych z podmiotem trzecim była uczestnikiem obsługiwanego przez pozwaną i opóźnionego ponad 3 godziny lotu z A. (T.) do K. z 18 lipca 2015 r., o oznaczeniu (...). Pomimo wezwania do zapłaty pozwana nie wypłaciła powódce odszkodowania z tytułu opóźnienia lotu.

Zarządzeniem z 29 lipca 2016 r. referendarz sądowy w tut. Sądzie zwrócił pierwotny pozew o sygn. II Nc 8158/16 na podstawie art. 130¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 130² k.p.c. Zarządzenie odebrano w dniu 08.09.2016 r.

Pełnomocnik powódki pismem z dnia 13.09.2016 r. uiścił opłatę sądową od pozwu.

W wykonaniu zarządzenia referendarza sądowego z dnia 25 października 2016r., doręzonego pełnomocnikowi powoda w dniu 9 grudnia 2016r., pełnomocnik powoda pismem nadanym dnia 31 stycznia 2017r. nadesłał uwierzytelnione pełnomocnictwo oraz wniósł o zarejestrowanie sprawy pod nową sygnaturą - wobec niezuzpełnienia braków formalnych w określonym terminie.

Zarządzeniem z 9 marca 2017 r. referendarz sądowy w tut. Sądzie zarządził zwrot pozwu o sygn. II Nc 8158/16 oraz rejestrację sprawy pod nową sygnaturą. W uzasadnieniu wskazano, że pełnomocnik powoda nie uzupełnił braków formalnych w określonym tygodniowym terminie.

Zarządzeniem z dnia 18 lipca 2017r. sprawa II Nc 8158/16 została zarejestrowana pod nową sygnaturą II Nc 4055/17.

W dniu 25.10.2017 r. referendarz sądowy w tutejszym sądzie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniając żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17 zł tytułem opłaty sądowej; podnosząc zarzuty przedawnienia roszczenia, nieudowodnienia faktu odbycia przez powoda przedmiotowego lotu, brak wykazania wezwania pozwanej do zapłaty oraz powstania opóźnienia lotu wskutek zaistnienia okoliczności zwalniających przewoźnika z odpowiedzialności, tj. nagłej nieprzewidzianej usterki samolotu mającego wykonywać przedmiotowy lot.

W replice powoda z dnia 12 lutego 2018r. strona powodowa podtrzymała dotychczasowe powództwo. Ponadto wniosła o zawieszenie przedmiotowego postępowania do czasu wydania przez Prezesa Prezesa (...) ostatecznej decyzji administracyjnej oraz wnosząc o zasądzenie kosztów procesu według spisu.

W dalszym toku postępowania stanowisko procesowe stron nie uległo zmianie.

Wyrokiem z dnia 18 maja 2018 r., sygn. akt II C 8025/17 upr., Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie:

1. oddalił powództwo;
2. zasądził od powódki D. K. na rzecz pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł powód zaskarżając go w całości, zarzucając:

1.Naruszenie prawa materialnego, poprzez błędne zastosowanie terminu przedawnienia określonego art. 778 Kodeksu cywilnego dla roszczeń wynikających z nieprawidłowej realizacji umowy o imprezę turystyczną.

2.Naruszenie prawa materialnego, to jest art. 118 Kodeksu cywilnego, poprzez jego niezastosowanie, w zw. z odesłaniem do jego stosowania treścią art. 11 ustawy o usługach turystycznych, w zw. z treścią art. 3 ust. 5 i 6 rozporządzenia (WE) 261/2004- co doprowadziło do błędnego uwzględnienia podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia.

3.Naruszenie prawa procesowego, to jest art. 177 § 1. ust. 1 i 3 Kodeksu postępowania cywilnego poprzez wydanie postanowienia odmawiającego zawieszenia postępowania, w przedmiotowej sprawie, pomimo iż równolegle do przedmiotowego postępowania prowadzone jest postępowanie administracyjne, w odniesieniu do należności objętych pozwem, natomiast w myśl art. 125 Kodeksu postępowania cywilnego roszczenia stwierdzone prawomocną decyzją organu wyznaczonego do rozpatrywania spraw danego rodzaju przedawniają się z upływem lat 10, tym samym wynik przedmiotowego postępowania uzależniony jest od treści decyzji organu administracji publicznej.

4.Naruszenie prawa procesowego, to jest - art. 233 § 1 w związku z art. 328 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób:

1.wadliwy, to jest z pominięciem pisma procesowego z dnia 12 lutego 2018 roku (data prezentaty) wraz z załączonymi kartami pokładowymi strony powodowej, potwierdzającymi stawiennictwo powódki do odprawy biletowo- bagażowej przed rejsem A.- K. z dnia 18 lipca 2015 roku, numer: (...);

2.nieprawidłowy, polegające na błędnym przyjęciu, iż decyzja Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego nie ma charakteru rozstrzygającego, w przedmiocie roszczeń pieniężnych, określonych art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) 261/2004;

3.niewszechstronny, to jest poprzez pominięcia faktu, iż pozwana (...) Sp. z o.o., realizowała przewóz lotniczy, w ramach wykonania zawartej z powodem umowy o imprezę turystyczną z organizatorem turystyki (...) Sp. z o.o., co ma istotne znaczenie, związane z przyporządkowaniem właściwej normy prawnej, regulującej termin przedawnienia roszczeń strony powodowej.

Wobec powyższego, apelujący wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz strony powodowej kwoty 400,00 euro wraz z ustawowymi liczonymi od dnia 16 lipca 2015 roku do dnia 01 stycznia 2016 roku oraz odsetkami w wysokości za opóźnienie liczonymi od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty; uchylenie punktów I i II skarżonego wyroku; zasądzenie od pozwanej na rzecz każdego z powodów kosztów procesu w kwocie po 947,00 złotych, wg spisu kosztów. Alternatywnie dla punktów 1 i 2 i 3 wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd I instancji. Jednocześnie wniósł o zasądzenie na rzecz strony skarżącej kosztów postępowania apelacyjnego, wg norm przepisanych z uwzględnieniem opłaty pocztowej, w kwocie 5,20 złotych.

Nadto wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie, w postępowaniu apelacyjnym dowodu z dokumentu, to jest decyzji Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego z dnia 08 maja 2018 roku, sygn. akt: ULC-KOPP/0263-0613/02/17, na okoliczność stwierdzenia zasadności roszczeń powódki ostateczną decyzją administracyjną Prezesa (...), to jest organu wyznaczonego do rozpatrywania spraw, związanych z roszczeniami pasażerów opóźnionych rejsów, wysuwanych na podstawie treści rozporządzenia (WE) 261/2004.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Sąd Rejonowy prawidłowo oraz kompletnie ustalił stan faktyczny i poddał go należytej ocenie prawnej.

Niezasadny jest zarzut naruszenia art. 177 ust. 1 pkt 1 i 3 kpc.

Postępowanie przed Prezesem Urzędu Lotnictwa Cywilnego ma charakter postępowania administracyjnego, a nie cywilnego, wobec czego pkt 1 cytowanego przepisu w oczywisty sposób nie ma zastosowania w sprawie. Nie można też mówić o zależności rozstrzygnięcia sądu w postępowaniu cywilnym od decyzji organu administracji publicznej (pkt 3 cyt. przepisu), gdyż orzekanie w przedmiocie zryczałtowanego odszkodowania za opóźnienie w wykonaniu świadczenia, czym w istocie jest roszczenie o odsetki za opóźnienie, nie leży w gestii Prezesa (...). Potwierdzeniem powyższego jest decyzja, która nie stwierdza obowiązku zapłaty należnych w chwili orzekania odsetek. Skoro zaś decyzja o należności odsetek za opóźnienie wymagalnych na datę wydania decyzji nie stwierdza, art. 125 § 1 kc nie ma w sprawie zastosowania. Zauważyć należy przy tym, że decyzja Prezesa (...) skutkuje niemożnością ponownego zasądzenia kwoty zryczałtowanego odszkodowania za opóźnienie lotu wynikającego z art. 7 rozporządzenia nr 261/04.

Odnosnie zarzutu naruszenia art. 233 kpc:

- kwestia realizowania lotu w ramach usługi turystycznej oraz odbycia przez powódkę przedmiotowego lotu miałyby znaczenie jedynie wówczas, gdyby Sąd Okręgowy podzielił zarzut naruszenia art. 778 kc i 118 kc;

- ocena znaczenia decyzji Prezesa (...), nakładającej na przewoźnika obowiązek wypłaty na rzecz D. K. kwoty 400 euro w terminie 14 dni dotyczy zastosowania prawa materialnego, a nie ustaleń faktycznych.

Niezasadne są zarzuty naruszenia prawa materialnego.

W ocenie Sądu Okręgowego termin przedawnienia określony w art. 778 kc ma z, określonego przepisem prawa ma zastosowanie do roszczeń opartych na art. 7 rozporządzenia nr 261/04 bez względu na to, czy pasażer bezpośrednio zawarł umowę z przewoźnikiem lotniczym, czy też przewoźnik ten realizuje wobec niego umowę zawartą

z organizatorem usług turystycznych. Brak jest bowiem podstaw do różnicowania sytuacji prawnej tych dwóch kategorii pasażerów. Co więcej, w obydwu przypadkach podstawowe cechy roszczenia: brak obowiązku szkody i wysokość możliwego do uzyskania roszczenia określonego przepisem prawa są takie same, co uzasadnia krótki, 1 – roczny okres przedawnienia. Dlatego też uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2017 r., III CZP 111/16 dotyczy obu tych kategorii pasażerów.

Oczywistym jest, że, gdy opóźnienie lotu wpływa na jakość usługi turystycznej, umożliwia to konstruowanie dalej idących roszczeń wobec przewoźnika. Okoliczność ta musi jednak wynikać z podstawy faktycznej pozwu, co w przedmiotowej sprawie nie występuje.

Z tych względów zgodnie z art. 385 kpc Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.